

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Decemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 28 Noemvrie st. v.

Era oare-cum de sine înțeles, că nenorocitul guvernator al Ungariei, Ludovic Kossuth, va avea nobila ambițiune de a fi cel dintâiu între citorii reuniunilor maghiare de cultură și nu va lipsi a interveni cu toată autoritatea, pe care o are, spre a împintea pe conaționalii sei la urmărirea marelui idei, în vederea căreia s'au înființat acele reuniuni.

Sîntem cu toate aceste uimiți de felul, în care pledează pribeagul visător cauza reuniunilor.

Până acum se susținea, că reuniunile aceste sînt organizarea societății maghiare în lupta de apărare ce li se impune decătră celelalte popoare din Ungaria, care o amenință în existența ei. Românii, diceau concetățenii nostri maghiari din Cluj, Românii ne amenință în existența noastră au românizat sate și chiar ținuturi întregi, care mai nainte fuseseră maghiare, românizează chiar și acum: trebuie dar' să ne organizăm, pentru-ca să putem rezista puterii de asimilare a Românilor.

Ludovic Kossuth pune discuțiunea pe alt teren: pentru el reuniunile maghiare de cultură sînt organizarea unei viitoare revoluțiuni.

El desfășură vederile sale asupra reuniunilor de cultură într'un lung tractat trimis reuniunii de cultură din Ungaria-superioară.

Nouă ne pare un lucru cam nepotrivit, că reuniunea de cultură primesce asemenea tractate dela Ludovic Kossuth, ba mai și face paradă cu el. Un lucru încă mai nepotrivit e însă, că tractatul acela a fost publicat în „Pesti Napló“, organul maghiar al opozițiunii așa numite „moderate“.

Căci în tractatul scris de Ludovic Kossuth se prevede, că în curînd va trebui să urmeze în Austro-Ungaria o revoluțiune, în care Slavii și dimpreună cu ei și Românii, ajutați de Rusia, vor încerca să desființeze regatul ungar și prin urmare și monarhia austro-ungară.

Apoi bine! — dacă o reuniune de „cultură“ poate să facă paradă cu un tractat, în care un fost guvernator al Ungariei prevede o asemenea revoluțiune, și dacă organul unui partid „moderat“ poate să publice acest tractat ca și când ar fi vorba despre gătirea unui „paprikás“, — atunci ne întrebăm: despre ce nu se mai poate vorbi în Ungaria? mai e oprită discuțiunea asupra vre-unui lucru?

Ludovic Kossuth le spune conaționalilor sei, că există în regatul ungar un curent panslavist, altul panromân și ear' altul pangerman.

„Aceasta e o faptă, — urmează apoi, — și faptă e și aceea, că aceste deosebite curente (afară de cel pangerman al Sașilor) speculează la ajutor rusesc“.

Adecă și noi Românii, întocmai ca concetățenii nostri slavi, cu ajutorul Rusiei voim să desființăm regatul ungar.

„Ved de pe acum, — dice fostul guvernator, — cum curentul unelților nimicitoare de stat se varsă prin o alvie, încât putem să fim convinși, că cestiunea are părți, pe care numai sabia le

poate rezolva și care numai cu sabia trebuie rezolvite. Timpul acestei rezolvări va veni atunci, când va sosi ceasul hotărîrii pentru acel antagonism, care există între întinderea sferei de putere a Rusiei și monarhia austro-ungară, antagonism neîmpăcat, pe care nici înbrățișările împăraților, nici apucăturile diplomației nu-l pot înlătura. Ceasul acesta sosesce neapărat și nici că mai poate fi depărtat...“

Aceste nu ni se spun cu litere roșii pe hârtie albă, nici în proclamațiuni emise de nisce tineri pripiți și intrate de contrabandă preste hotare: ni le spune un mare profet, idolul Maghiarilor, într'unul din organele de publicitate ale unui partid „moderat“.

Da, nu mai poate fi departe timpul, când monarhia noastră va intra în luptă cu Rusia, și atunci, — așa dice prorocul, — noi toți, și Croații, și Sârbii, și Slovacia, și Rutenii, și Românii, majoritatea elementelor ce constituiesc regatul ungar, ne vom uni cu Rusia, încât Maghiarii ei singuri vor susține monarhia și Casa de Austria, — întocmai ca la 1848, când îl aveau pe Kossuth în fruntea lor, ori ca la 1866, când Klapka petrecea în tabăra prusiană, eară Türr își perdea timpul pe la București.

Îl înțelegem pe Kossuth, fiindcă e om bătrîn și chiar nici în tinerețele lui n'a fost vre-o minune de om chibzuit; nu înțelegem însă pe Maghiarii, care iau în serios asemenea prorocii.

Să admitem, că are dreptate Ludovic Kossuth: se poate oare un argument mai puternic contra politicii urmate de Maghiari?

Și noi, și Croații, și Sârbii, și Slovacia, și Rutenii am fost în toate timpurile cu cea mai deplină credință cătră monarhie și cătră Casa de Austria. La 1848, la 1859, la 1866 și chiar în urmă noi ne-am luptat cu bărbăție, fără-ca să ne fi preocupat de interesele speciale, pentru-că aveam o încredere oarbă în Coroană și eram siguri, că se va ține seamă și de interesele noastre speciale totdeauna, când Coroana e tare.

Vine acum Ludovic Kossuth și spune, că astăzi nu așteptăm decăt să vină Rusia, pentru-ca să-l părăsim pe Monarchul nostru și să fim trădători față cu patria noastră.

Ce fac diarele maghiare? Poate Kossuth să o dîcă aceasta fără-ca opiniunea publică maghiară să se revolte? Poate să o dîcă, fără-ca cercurile guvernamentale să-l desmînță? În Ungaria dușmanul neîmpăcat al Casei de Austria îi poate spune Rusiei: pornesce asupra Austriei, că majoritatea regatului ungar nu așteaptă decăt un semn dat de tine, pentru-ca să se ridice și să te ajute?!

Ce dîc cercurile guvernamentale? — e adevărat ceea-ce spune Ludovic Kossuth? — este adevărat, că au fost destul două decenii de domnie maghiară, pentru-ca Monarchul nostru să peardă iubirea, pe care înaintașii sei au câștigat-o în timp de două secole? — este adevărat, că iubirea Maghiarilor nu și-o poate asigura decăt renunțând la iubirea celorlalte popoare? — este adevărat, că dl Coloman Tisza a putut desface tot ceea-ce în timp de opt generațiuni au făcut cele mai luminate capete ce s'au ivit în monarhia noastră?

Dacă Maghiarii ei înșiși, dacă chiar guvernul o admite aceasta, atunci nouă nu ne rămîne decăt tăcerea înțeleaptă.

Sîntem oameni și noi, oameni, care ved cu ochii și judecă cu mintea lor. Ne luptăm în țeara aceasta, nu pentru bunuri lumesci, căci pe acele ni le putem agonisi

tot atât de bine ori tot atât de cu anevoiă ca ori-și-care alți cetățeni ai patriei noastre, ci pentru-ca să fim scutiți în dezvoltarea și poate chiar și în existența noastră națională față cu violențele concetățenilor nostri maghiari.

Apoi dacă de dezvoltarea, dacă de existența noastră națională e vorba, de frica Maghiarilor o să ne aruncăm în brațele Rusiei?!

Vă aruncați, — dice Kossuth: eară Maghiarii tac, tace și guvernul, tac toți cei ce ar ave destule cuvinte să-l desmînță.

Tăcem și noi!

Fără îndoială dacă nu ne-ar fi rămî-nînd altă alegere decăt să fim asimilați ori de Ruși ori de Maghiari, atunci mai bucuros vrem să fim Ruși decăt Maghiari; dacă e vorba să perim, să perim cel puțin într'un popor mai apropiat de firea noastră, care are un viitor în lumea, în care am trăit pîn'acum: da! ajuși la desnădejduire, nu ne-ar mai rămîne decăt să ne aruncăm în brațele Rusiei!

Sînteți chiar acum gata să vă aruncați, — dice Kossuth: eară Maghiarii tac, guvernul tace, tac toți cei ce ar ave destule cuvinte să susțină, că nu sîntem încă ajuși la desperațiune.

De ce să nu tăcem și noi, când scim, că mai curînd ori mai tîrziu se vor convinge și Maghiarii, că de puțin ne temem noi de un popor ca dinșii, că de superiori le sîntem și că de bine ne înțelegem interesele de conservare națională?!

Noi nu sîntem un popor care pere, ci unul, care se ridică și scie, unde trebuie să-și caute razumul.

Statistică școlară.

Ministrul de culte și instrucțiune publică a împărțit și anul acesta o dare de seamă asupra instrucțiunii în anul 1884.

Din această dare de seamă aflăm, că în timp de 15 ani, dela 1869 și pînă la 1884 instrucțiunea a făcut în țerile coroanei ungare progrese însemnate.

Scolile s'au sporit în timpul acesta cu 2407, ear' în anul 1884 numărul lor total a fost 16,205.

Învțătorii s'au sporit dela 17,792 la 23,158, ear' cheltuielile făcute pentru scoli dela 3.760,123 la 12.917,473 fl.

Scolile pedagogice dela 39 la 54.

Căt pentru *copiii obligați* a umbra la școală 48,60% sînt Maghiari, ear' 13,94% Români, urmează apoi Slovacia, Germanii, Sârbii, Croații și, în sfîrșit, Rutenii. — Numărul celor ce au și vizitat școala s'a sporit la Sârbi cu 56,3%, la Croați cu 39,9%, la Slovaci cu 33,4%, la Maghiari cu 31,9%, la Germani cu 29,8% ear' la Români cu 20,6%.

Căt pentru *limba de propunere* la anul 1869 5819 scoli au fost maghiare, 2569 au fost române, 1822 au fost slovăcesci, 1232 au fost germane, 473 au fost rutene-bulgare și 156 sârbesci.

Până la anul 1884 numărul scolilor maghiare s'a sporit la 7938, a celor române la 2843, a celor sârbesci la 247.

Au scăzut însă cele germane la 676, cele rutene-bulgare la 258, ear' cele slovăcesci la 1378.

Astfel instrucțiunea germană, cea slavă și cea rutenă în timpul celor din urmă 15 ani a dat înapoi în proporțiuni enorme, ca să facă loc instrucțiunii maghiare, și numai instrucțiunea română și întru cătvă cea sârbescă au putut progresa cu toate greutățile ce i-se pun de cea maghiară.

Situațiunea în România.

Am adus ieri pe scurt în revista politică interpelarea d-lui N. Ionescu și răspunsul d-lui prim-ministru I. Brătianu. Reproducem ađi aceeași interpelare și răspunsul dat după „Voința Națională“, care ni le comunică mai pe larg.

Dl N. Ionescu își desvoaltă interpelarea sa asupra politicii exterioare a guvernului în cestiunea Orientului.

D-sa, după-ce face teoria dreptului de interpelare, declară că va desvolta interpelarea d-sale ca reprezentant al națiunii.

Face istoricul pe scurt al mișcării din Rumelia, pentru care se arată favorabil, lăudând energia și curagiul poporului bulgar-rumeliot unit precum și ale principelui Alexandru de Battenberg.

Recunoasce că, față cu această mișcare, guvernul d-lui Brătianu a urmat o politică de rezervă nestrămutată, pe atât de corectă pe căt și de prudentă. Pentru aceasta nu poate decăt să felicite actualul guvern. D. Ionescu voiesce însă să scie dacă aceeași politică a fost urmată de guvern și dela proclamarea unirii Bulgariei cu Rumelia și pînă ađi și întrebă pe guvern dacă poate să spună camerei, dacă Sârbia a făcut cunoscut guvernului român hotărîrea sa extremă de a declara resbel Bulgariei, fără nici un ultimatum și fără nici un motiv precizat și ce a răspuns guvernul M. S. Regelui Carol guvernului sârbesc.

D. Ionescu mai întrebă guvernul dacă este adevărat că a cerut dela puteri dărîmarea cetăților de pe malul drept al Dunării și ce răspuns a primit?

În fine, d-sa provoacă pe guvern să spună dacă are vre-un ideal și care anume, căci — dice dl Ionescu — trebuie să se scie că România n'are un ideal care să închiezeze popoarele mari și mici cari ne încungioară. Nu numai guvernul trebuie să-și spună idealul seu, ci toți bărbații de stat din toate partidele politice.

Dl Ionescu, după-ce face elogiuri poporului bulgar și principelui Alexandru, dice, că între poporul bulgar și cel român există legături și între o Bulgarie mare, căt de mare se poate, care acum este de sine stătător și care a dat doveđi, că nu este instrumental nici unei politici străine, România are un mare interes.

— Eu aș merge mai departe, dîse dl Ionescu, aș propune chiar o moțiune, în care să se dîcă, că de ađi înainte România tratează pe Bulgaria pe un picior de perfectă egalitate.

Venind la cererea dărîmării fortărețelor de pe malul drept al Dunării, dl N. Ionescu dice, că guvernul a comis o imprudență dacă a făcut această cerere; și apoi a făcut-o fără nici un drept, căci nimeni nu ne-a dat acest mandat de a stărui la dărîmarea cetăților dunărene, lipsind-o astfel pe Bulgaria de un sprigin puternic, de Vidin.

Mai bine decăt a lucra pentru dărîmarea Vidinului, ar trebui să mergem noi la Vidin și să provocăm o mijlocire între cele două popoare, bulgar și sârb.

Pe noi unirea Bulgariei cu Rumelia nu trebuie să ne tulbure de loc și nu trebuie să ne temem de o Bulgarie pe căt de mare.

Terminând, dl Ionescu cere, ca guvernul să spună, care este atitudinea sa față cu situația din Bulgaria, și dacă este în interesul nostru să împăcăm pe Bulgaria cu Sârbii.

Ședința se suspendă.

La redeschidere se dă cuvîntul dlui I. C. Brătianu președintele consiliului.

Dl prim-ministru crede că guvernul este în unire de simțeminte și de vederi cu națiunea și că din momentul ce d-sa se va convinge că este o neunire între d-sa și țeară, apoi va remite puterea tot cu aceeași plăcere, cu care a și primit-o. A cerut dărîmarea cetăților, căci

cu toată bunăvoința ce trebuie să avem pentru propășirea puterilor vecine, nu trebuie să ne uităm pe noi, și această cerere n'a fost adresată puterilor, ci conferinței dela Constantinopol, care a declarat, că fiind convocată pentru o anumite cestiune, nu se poate ocupa cu alta.

Dl prim-ministru declară că n'a fost în străinătate pentru a lua sfat dela cineva, ci pentru a vedea ce atitudine trebuia să luăm și noi; vădând că Germania, Rusia și Austro-Ungaria sunt hotărâte pentru menținerea păcii, m'am reîntors liniștit și nu v'am convocat nici chiar la 15 Octombrie precum se hotărise, pentru-ca să nu alarmăm lumea.

Dl N. Ionescu poate face teoria ideilor celor mai generoase față cu mișcările popoarelor vecine; aici este oare noia, ca guvern, puteam să ne chem campionul tuturor mișcărilor, fără a nu ne ace ridicoli?

Terminând, dl prim-ministru dice că trebuie să fim prudenți, precum însuși dl Ionescu a recunoscut că am fost, și de aci înainte, și ori-ce pas îl vom face, să fim siguri de dînsul.

După aceea se trece la ordinea zilei.

Revista politică.

Sibiu, 28 Noembrie st. v.

Prin limbajul dușmănos al diarelor și al politicilor rusesci în contra Austro-Ungariei, situațiunea din Peninsula-Balcanică se pare a fi devenit și mai neliniștitoare, de cum era până acum. Ieri am făcut amonia de un articol pe care l'a publicat foaia dlui Aksakoff în contra monarhiei noastre. „Fremdenblatt“, organul oficiului de externe austriac se simte din acest incident îndemnat a respinge cutezătorul limbajului dlui rusesci și dice între altele: „Misiunea contelui Khevenhüller nu a stat la nici o întemplantare afară de cadrua întregii intervențiuni a puterilor. Ea n'a fost un scop propriu, ci un mijloc, și încă cel mai potrivit mijloc, spre a asigura acestei intervențiuni efectul corespunzător. Conte Khevenhüller n'avea nici să adreseze principelui o somațiune, nici de a pronunța vre-un cuvânt amenințator. La toată întemplantarea însă misiunea lui a fost, de a avertisa pe principele despre urmările, care ușor puteau să pricinuiască continuarea războiului.

Paralel cu negocierile dintre Sârbi și Bulgari decurg și intrigele marilor puteri interesate. În cercurile politice din Franța se vorbește, că Rusia își sparge într'aceea capul, vechia influență, ce s'avea câlînat prin rechemarea ofițerilor rusesci și prin proscieriunea principelui Alexandru. Atitudinea lor de mai nainte Rușii o excusă prin aceea, că personalul diplomatic dela fața locului le-a trimis rele informațiuni despre situația din Bulgaria. Țarul acum bine situat se opintese, de a restabilî regimul rusesc în amândouă Bulgaria.

Dacă aceasta îi va succede pe cale pacinică, atunci Rusia încă stă pe pace, — la dincontra se va folosi de mijloace mai imediate în favorul acestui scop. E probabil, că între aceste mijloace va figura și numirea contelui Ignatieff de ministru de externe, deoarece „Pol. Corr.“ din Viena însuși întărește scirea, că pozițiunea dlui Giers se clătina.

În ceea-ce privește înseși negocierile dintre Sârbi și Bulgari, se depeșează din Sofia cu datul de 8 Decembrie n., că guvernul bulgar a răspuns la propunerile Sârbiților, că deoarece propunerile de armistițiu nu ofer nimic pozitiv, guvernul bulgar susține propunerile formulate mai înainte, și la cas dacă în răstimp de 24 oare nu va primi nici un răspuns, va refera despre aceasta marilor puteri, la ale căror stăruințe a sistat ostilitățile.

Diaria „N. fr. Pr.“ i-se comunică din Petersburg, că speranțele pentru o schimbare pacinică a lucrurilor se împuținează într'un mod vădit, deoarece credința la o unanimitate a puterilor începe a dispăre tot mai mult. „Sviet“ dice, că cu cât mai îngrabă va începe principele Alexandru din nou ostilitățile, cu atât mai bine va fi pentru pace. Dela noul comandant sârbesc — dice „Sviet“ — nu s'ar putè nici un lucru extraordinar aștepta, deoarece reputațiunea sa de beliduce din anul 1876, când era vorba să se excite simțul național al poporului sârbesc, a fost în mod maestrit scoasă la iveală.

Cu privire la politica colonială a Italiei deputatul Canzi a interplat guvernul asupra intențiunilor și scopurilor ce urmărește în această privință. Numitul întreabă dacă schimbarea, ce s'a făcut în ministerul de externe însemnează totdeodată și modificarea principiilor fundamentale ale acestei politici. Dorința sa este ca guvernul să se abțină dela ori-ce cuceriri coloniale și să-și îndrepteze întreaga atențiune asupra dezvoltării comerțului colonial, prin înființarea de stabilimente comerciale în colonii și prin toate mijloacele potrivite pentru aceasta. Dl Depretis a răspuns, că nu s'a făcut nici o modificare în ceea-ce privește politica colonială. Guvernul a preferat totdeauna sistemul comerțului colonial unor operațiuni militare. Ceea-ce privește Massauah, trebuie să se da explicațiuni speciale. Ocuparea acestui punct a fost motivată prin evenimente extraordinare, care au fost hotărâte pentru atitudinea guvernului. Guvernul crede, că politica colonială cea mai înțeleaptă consistă în aceea, de a protege relațiunile comerciale ale regatului cu numeroasele colonii italiene transmarine; crede însă că, deoarece în Assab și Massauah este arborat drapelul italian, onoarea națională cere ca acest drapel să fie respectat. Conte de Robilant se refera la declarații de externe, a declarat că aprobă pe deplin

afirmațiunile primului-ministru și că nu va modifica întru nimic politica domnului Mancini, care va fi baza acțiunii sale. Dînsul prețuiesce prea mult înaltul talent și spiritul d-lui Mancini. Și dînsul dorește dezvoltarea politice coloniale comerciale. Italia trebuie să imitate exemplul Germaniei, al cărei protectorat vine totdeauna în urma unei inițiative comerciale a cetățenilor germani. Asupra întrebării deputatului Canzi, dacă Italia se va retrage din Massauah, contele Robilant răspunde, că stindardul național nu trebuie să fie arborat înzadar; când însă onoarea națională este angajată și când drapelul național a fost desfășurat undeva, nu se mai poate da jos.

La fruntaria de meazănoapte a Spaniei se constată o puternică mișcare între partizanii lui Zorilla. Acesta, în urma ordinului prefectului francez din districtul învecinat, a trebuit să plece din apropierea frontariei. În urma atitudinii amenințătoare a partidului revoluționar, guvernul a amânat demulțarea amnestiei. Agenții guvernatorului din Madrid au descoperit un deposit carlist de arme. Ex-regina Isabella pleacă Vineri la Paris. Regenta Cristina se ocupă cu studiul dreptului politic și al constituțiunii spaniole.

Rescuțații din Egipt înaintează mereu. Comandatale de infanterie engleză s'au comandat la Egipt spre întărirea trupelor engleze de acolo. Generalul Stefenon va pleca mâine la Vadi-Halfa și va primi comanda supremă în contra rescuților.

Din dieta Ungariei.

În ședința dela 7 l. c. n. s'a început dezbaterile asupra proiectului de deputat dietal.

Referentul Dárday motivează proiectul, dicând că acela nu e merit a lărgi sfera de activitate a guvernului, căci la dincontra însuși ar vota contra lui. (Rîsete din stînga extremă.) Dárday accentuează, că proiectul acesta are menirea a înmici agitațiunile electorale, a restrînge activitatea agitatorilor de pe sate, a ridica puterea și nivelul parlamentului și a produce posibilitatea unei activități parlamentare. Liniștea de astăzi a națiunii o consideră vorbitorul de potrivită pentru această lucrare.

Oto Hermann declară că aceasta e o vorbire subiectivă; liniștea de azi se consideră ca favoritoare delibărării; dînsul însă crede, că astfel de liniște, cum există astăzi în Ungaria și străinătate, e totdeauna periculosul fulgerului, al tunetului și al deșaburii. Deoarece tocmai al iubit. (Ilaritate.) Ministrul iubitor însă nu le dă proiectelor sale o însușire recomandatoare, nu are în vedere dezvoltarea morală a națiunii, ci de câte-ori observă o mișcare sănătoasă totdeauna țintesci la paralizarea puterilor cercând a da mișcării o direcțiune favorabilă pentru sine și partidul său. Relativ favorabilele de

odinoară pentru prelungirea mandatului, vorbitorul declară, că deși acele s'au făcut de deputați din toate partidele, ei au fost conduși de interese personale. Ministrul-president a format această scoală, el e cauza hipocriei ce domnesce în Ungaria, el e cauza, că se ridică indiviții ca Vulturii și fâșie cauză națiunii, el e cauza, că se suprimă ori-ce manifestare a opiniunii publice. (Aprobări din stînga extremă.) Acum domnesce pace, dar' ea va fi în curînd turburată, nu prin populațiune, ci prin evenimentele europene. Ministrul-president se înșeală dacă crede, că stă tare ca cancelarul imperului vecin; au înțepet a se derima delia stălpilor puterii sale. Protestez în contra violării sacrale de dreptului poporului și resping proiectul. (Aprobări din stînga extremă.)

Maurițiu Horváth declară, că suveranitatea poporului consistă în libertatea alegerilor, ear' nu în scurțimea periodului. (Aprobări din dreapta.)

Gulner: Câtă vreme se premiează abuzurile la alegeri, câtă vreme se verifică alegeri lipsite de ori-ce basă morală, până atunci nu se vor delătura excesele prin prelungirea mandatului, ci moralul alegătorilor va tot decăde. Că proiectul e o cestiune de putere se vede și din puterea ce se dă comiților-supremi. Vorbitorul citează un pasagiu din o vorbire a ministrului-president, precând acesta era în opoziție și combattea tendința de reforme a guvernului de atunci.

Arpad Kubiny aprobă proiectul ca unul care îngreună agitațiunile naționaliste.

Margittay vorbește în contra proiectului. Darányi polemizează cu opoziția. Hévessy respinge proiectul ca pe unul ce vătămă drepturile poporului.

Beöthy vorbește pentru scurțimea mandatului, care e mai potrivită a renoi casa pe base mai sănătoase.

Verbesce apoi ministrul-president Tisza pentru proiect, întrerupt fiind de deputatul Ugron.

Diarele rusesci și austro-unguresci.

Ordinul de zi al Țarului, prin care laudă pe ofițerii ruși și trupele bulgare după „Pravitelztvennii Viesztznik“ sună astfel:

„Urmărind cu deosebită atențiune evenimentele desfășurate pe câmpul de războiu dintre Sârbia și Bulgaria, M. S. împăratul a binevoit cu mulțumire a lua act de scirile, cari constată strălucitul rezultat pe care l'a dat munca folositoare și conștientoasă a ofițerilor ruși fosti înșărcinați cu organizarea și instruirea trupelor bulgare și rumeliote.

„Adînc măhnit de resbelul fratricid între două popoare slave, M. S. împăratul, totuși află vrednică abnegațiunea, răbdarea și desprețuirea morții, pe care au dovedit-o trupele bulgare și rumeliote.

„Convins de înțeleapta și neinteresata activitate a ofițerilor ruși, care a sciut să inspire tinerei armate spiritul răsboinic și viteaz, M. S. împăratul a binevoit a exprima înalta sa bunăvoință și recunoștința fostului ministru de resbel al principatului, generalului Cantacuzino, ofițerilor

Foița „Tribunei“.

Doine populare.

— Culese de I. P. R. —

IV.

Sciî tu mândră ce 'ți-am spus
Aseară colo din sus,
Să-ți puni cunună din viie
Să-mi fi dragă numai mie!
Tu mândră n'ai ascultat,
Și 'ți-ai pus cunună verde
Și ești dragă cui te vede!
Bade, nu e vina mea;
Ci-i de vină măicuța,
Că maica când m'a făcut
Mi-a vîrsat ciupa pe flori
Să fiu dragă la feciori
Că grădina cu flori;
Să fiu dragă cui m'are vede
Că și grădina cea verde.
Tu bade-așa ai gândit,
Că io-s floare de pe rît
Ție de ciufului
Dar' io-s floarea florilor

Din fereastră domnilor,
Drăguța feciorilor...

V.

Bade de când ne iubim,
Galbină-i frunza 'n melin!
— Galbină-i și s'a usca
Și noi, mândră, ne-om lăsa.

VI.

Bade, de al tîu urît
M'oiu face-o floricea 'n rît.
— Fă-te, mândră, ce te-i face
Că și eu, mândră, m'oiu face
Un cosaș cu coasa 'n spate
Și-oiu cosi florile toate
Și te-oiu cosi și pe tine
Și te-oiu pune 'n clop la mine
Și-oiu cosi și floarea ta,
Pe tine nu te-oiu lăsa,
Și pe toate le-oiu tăia,
Tu una nu-i rămânê,
Și te-oiu face struț de vară
Și-oiu merge cu tine 'n țeară,
Și ori cine m'a 'ntreba:
Ce florice e asta?
— Asta-i floare de mușcată
Drăguța mea cea lăsată,

Floriceică de sasêu,
Drăguță din satul meu,
Floriceică de măgheran
Drăguța de-acum un an.
Drăguța mea cea lăsată
Adă mîna și m'e iartă,
Că 'mi-ai fost dragă odată.
— Io-ți dau mîna și te iert,
Mai mult cu tine nu șed,
Că 'mi-ai fost drăguț bogăt,
Dar' acum de-o săptămînă
M'ai lăsat pentru-o minciună,
Nu m'ai lăsat de urîtă,
Ci m'ai lăsat de pîrită
Că m'a pîrit vecina,
Care-a fetit cu mama
Și fetesce și cu mine
Mîanca-o ar mare rușine!

VII.

Vai, măicuță, ce păcat
C'am avut drăguț în pecat,
M'a cerut și nu m'ai dat.
Pîn' ce-i maică, cam sărac
Bine că mie mi drag.
Maică, dă-mê după drag
Șapte serindare-ți fac

Și 'ți le-oiu pune la cap;
De mi-i da după urît
Să n'ai odihnă 'n pămînt.
Nu m'e da după urît
De-ar avê casa de zid
Dă-mê după cine-mi place,
De n'are casă, 'și-a face,
C'om slugi o lună două
Și ne-om face casă nouă,
Și-om slugi un an și doi
Și ne-om face car și boi.
Dă-mê mamă, pe plăcere
Nu umbra după avere,
Averea s'a pusii
Cu urît nu pot trîi,
Și averea 'și-o va bē
Cu urît nu pot ședē.
Maică, mare-i Murêșul
Dar' mai mare-i uritul.
Murêșul, maică, 'l-oiu trece
Uritul nu-l pot ședē,
Că uritul n'are leac
Numai trei scînduri de brad,
Și-o peatră mare la cap.

din statul maior și ofițerilor superiori, cari au servit în armata bulgară.

„Novoie Vremia“ vorbind de situațiunea actuală în Peninsula-Balcanică publică un articol foarte însemnat, care înfățișează dezvoltarea crizei din punct de vedere al diplomației ruse și conchide, că guvernul din St. Petersburg nu mai are nici un temei de a se opune unirii celor două provincii bulgare.

Din această expunere reiese, că Rusia chiar la începutul rebelului, după primele înfrângeri ale Bulgarilor, a propus părților beligerante a se încheia un armistițiu; propunerea n'a fost primită.

„Novoie Vremia“, reamintind răspunsul Țarului dat deputațiunii rumeliote la Copenhaga, dice, că înțelesul lui substanțial era, că guvernul rus în principiu nu refuză ideea unirii Bulgariei cu Rumelia-Orientală, din contră el în totdeauna a susținut-o, dar' trebuie să blameze pe politici bulgari, pentru-că în momente neoportune au făcut un pas pripit și mai întâiu pentru-că mișcarea rumeliotă are un caracter revoluționar, pe care Rusia nici odată nu-l poate aproba și a doua pentru-că acel pas poate să provoace asupra Bulgariei tot felul de complicațiuni și pericole posibile. Înfrângerea Sârbiei are ca rezultat, că a făcut să înceteze încercările de presiune ale celorlalte popoare balcanice și că chiar nici Sultanul nu se mai gândesc la o intervențiune militară în Rumelia-Orientală.

„Cu chipul acesta, urmează „Novoie Vremia“, pericolele despre cari a fost avisată deputațiunea bulgară, și a căror înlăturare atunci nu se putea dobândi decât numai prin stricta menținere a stipulațiunilor tratatului din Berlin obligator pentru toți, acum însă au încetat de a mai exista. Pe de altă parte pentru moment chiar și Turcia voiescă a se abate de litera tratatului și n'ar fi contrară a recunoască într-o formă sau într'alta unirea Bulgarilor în frunte cu Principele Alexandru. Dacă vasalii vor ajunge a se înțelege cu suveranul lor, fapta unirii își pierde orice caracter revoluționar. Astfel diplomația noastră nu mai are nici un temei logic a fi în contră unirii, pe care a sigilat-o poporul bulgar cu sângele lui versat într'un rebel victorios. Relațiunile noastre cu Bulgaria, cu modul acesta, s'au simplificat și pe viitor printr'o atitudine legală și conștientoasă a principelui Alexandru pot să revină earăși la spiritul înțelegerii mutuale de mai înainte“.

În fine într'un alt articol „Novoie Vremia“ polemizează cu o parte din presa slavă din străinătate, care inculpă pe Rusia, că prin stăruințele ei făcute pentru restabilirea *statului quo ante* a provocat între Sârbi și Bulgari un războiu sângeros și fratricid.

„Novoie Vremia“ răspundând la aceste incriminări dice, că și rebelul Pruso-Austriac dela 1866 era un rebel fratricid, dar' consecuența lui însă a fost întemeierea imperiului german.

„Cine scie, termină diarul citat, dacă Bulgaria victorioasă cu timpul nu va fi chemată să formeze centrul unei noue întocmiri a statelor slave dela sud, căci în privința aceasta ea e favorizată chiar și de situațiunea ei geografică“.

„Journal de St.-Petersbourg“, răspundând la un articol al lui „Pester Lloyd“ dice că lămuririle leale în totdeauna sunt mai bune decât reîncredințările.

Diarul rus găsește ca naturală recunoașterea, ce o face diarul din Pesta că și popoarele slave de sub coroana sfântului Stefan au un drept să ceară de a fi luate în considerațiune aspirațiunile lor naționale.

„Pentru-ce însă, întreabă „Journal de St.-Petersbourg“, acel drept e numai în acel moment recunoscut și proclamat, când e vorba de un rebel cu alte rase slave“.

Apelul lui „Pester Lloyd“ adresat presei ruse e vrednic de a fi băgat în seamă, dar' trebuie a se avé în vedere interesele reciproce dacă vor să ajungă la o înțelegere. Presa austro-ungară în loc de a incrimina diarele ruse, ar face mai bine să adreseze cuvinte înțelepte și liniștitoare la Belgrad și Niș, unde cuvintele lor astăzi sunt foarte ascultate. O asemenea procedură însă e împreună cu îndatoriri.

„Neue freie Presse“ de ieri scrie:

De ieri pericolul despre o reîncepere a ostilităților între Sârbi și Bulgari s'a micșorat în mod considerabil. Până ieri însă precum ni se comunică din isvor acreditat din Belgrad, pericolul a fost foarte amenințător. La condițiunile de

armistițiu mai nou propuse din partea Sârbiei cartierului general bulgăresc, a răspuns principele Alexandru cu înaintarea tuturor trupelor sale; voia să continue războiul. Într'acea însă s'a restabilit înțelegerea între Viena și Petersburg care, după cum se putea vedea din tonul diarelor rusești, s'a fost tulburat, și presiunii exercitate în urma acesteia din partea celor trei puteri 'i-a succedat abate pe principele Alexandru dela propusul său și a amână răspunsul la propunerile de armistițiu ale Sârbiei până mâine. Acum există prospectul că sub intervențiunea Austro-Ungariei se va realiza armistițiu și că acestuia îi va urma foarte curând încheierea păcii. Negreșit, că în zilele acestea a existat o fașă, care îndreptăția neliniștea generală. Puțin înainte intervenirii aceleia corespondentul din Petersburg al lui „Times“ a avut o întrevorbire cu dl de Giers, în care acest din urmă s'a pronunțat despre înțelegerea dintre cele trei puteri astfel: „Câtva timp am fost neliniștit. Mă temeam, că intrigile Angliei ar putea turbura înțelegerea dintre cele trei puteri. Dar' sunt earăși cu totul liniștit. . . Înțelegerea e atât de tare ca ori-și-când și cine 'și-ar basa politica pe presupunerea, că aceea ar fi sdruncinată, acela s'ar înșela în dauna sa proprie“.

Cronică.

Exces de zel. E vorba de controlarea corespondenței noastre cu rudele și cu amicii din România. Departele, tocmai înspre șesul Țerii-ungurești, la Ucuriș, Părințele protopop Petru Suciuc a fost invitat să predea scrisorile, pe care d-na Maria Suciuc, soția sa, și d-șoara Luceștia Suciuc, fiică-sa, le primesc din România. Sântem curioși să vedem marile destăinuiri politice, pe care poliția maghiară le va fi găsiind în corespondența literară a d-nei Maria Suciuc și în cea de sigur foarte inofensivă a d-șoarei Luceștia Suciuc.

Din Câmpeni ni se mai trimite o scrisoare în afacerea celor două școli române de acolo. După-ce în această afacere am publicat două corespondențe, sperăm că nu va fi de lipsă și aceasta a treia și că cearta va înceta. Mai mult: sperăm, că amândouă organele superioare bisericești-scolare vor dispune, ca înainte de toate să se mântuească școlile românești — periclitată în fața școlii de stat de acolo și aceasta sperăm că se va face fără considerare la informațiunile personale. Cearta de până acum se se prefacă în o conclucrare cu atât mai mântuitoare.

Reuniuni de maghiarizare în comitatul Huniadoarei. Filiale de maghiarizare în comitatul Huniadoarei s'au înființat la Săcărâmb sub președința lui Hüttl și la Petroșeni sub președința solgăbirăului Hollaky. Nici acum nu au reuniunile caracter oficios? Sperăm că nu se va mai nega.

Din Alba-Iulia ni se frimite un protest în contra aserțiunilor, că inteligența română de acolo nu ar desvolta activitate pe terenul vieții publice românești. În acest protest se asigură, că deosebiții oameni ai noștri cu ocaziunea afacerilor ce au prin comunele românești descăleacă la oameni de ai noștri și se interesează chiar și de școlile și de starea bisericilor.

Se accentuează în protest îndeosebi adunca stimă ce o are împregiurimea în d-ții advocați Mateiu Nicola, R. Pațița.

Corespondentul nostru regretă numai că inteligența însăși are vederi atât de pesimiste față cu poporul român.

O privire generală ce o face corespondentul nostru asupra stărilor școlare din comunele învecinate constată lipsa unei școli românești în Bărăbanț, starea negleşă a școlilor din Drîmbar, Ciugud, Limba, Chișfalău, Cricău și a celor de pe Ampoiu în sus până la Zlatna.

Cu un accent dureros se constată lipsa de energie a celor trei protopopi, în ale căror tractate se află comunele din cestiune.

Generalul bar. Iovanovic. Din capitala Dalmației se anunță moartea comandantului militar și a guvernorului acestei provincii. Această jalnică întâmplare produce un gol, pentru a cărui umplere numai cu anevoie se va putea afla în grabă un personaj de asemenea potrivit. Baronul Iovanovic, unul dintre cei mai însemnați reprezentanți ai slavismului de sud în armata noastră, a aparținut acelor generali austriaci, cari cu chemarea militară împreunăază totodată o capabilitate personală pentru anumite misiuni grele diplomatice și politice. Teritoriile slave de Sud ale Austriei și țerile străine învecinate au fost terenul de activitate, pe care bar. Iovanovic de un șir de ani a jucat un rol politic și militar de căpetenie. Bar. Iovanovic ar fi ajuns în 5 Ianuarie n. 1886 o etate de 58 de ani, deși a împlinit un serviciu de mai bine de 43 de ani, în care a ajuns până

la rangul de locotenent-mareșal, fiind pe rînd distins cu cele mai înalte decorațiuni militare, între care e și crucea de cavalier al ordinului Mariei Teresiei.

Sistarea comunicațiunii cu Sârbia. Inspectoratul căilor ferate din Timișoara a fost avisat decătră ministerul sârbesc, că comunicațiunea de poveri cu Sârbia preste Belgrad e până una-alta sistată.

Teologi eliminați pentru agitațiuni panslaviste. Din Strigon se scrie, că primatele Șimor a ordonat în zilele aceste o cercetare strictă în contra unor elevi ai seminarului preofesc din Strigon, despre care se vorbise, că aveau conveniri secrete, în care își manifestau ura în contra ideii de stat maghiar și propagau ideea panslaviste. Doi teologi, care se fi fost mai mult compromiși, au fost în urma acestei cercetări eliminați din seminar.

Aniversarea luării Plevnei se serbează astăzi în Bucuresci. Se face serviciu dumnezeesc la biserica Alexandria și a sf. George; va asista și Regele. Din cauza doliului Curții retragere militară, cu torțe n'a fost ieri-seară.

Ministrul de rebel al României, — scrie „Răsboiul“, — a dat ordin pentru convocarea rezervistilor din corpul I de armată.

Grigorie M. Alexandrescu, eminentul poet și fabulist a încetat din viață Marți noaptea, precum aflăm cu cel mai viu regret.

În ședința de ieri a Camerei române, dl deputat Calimach Papadopolu a anunțat trista scire și propune, ca înmormântarea să se facă pe cheltueala statului, ceea-ce se și acordă.

În ședința ultimă a comitetului filantropic slav membrul Patopov a descris în un mod agitator persecuțiunea Slovacilor din partea Maghiarilor.

Pentru tinerețea noastră. „Leipziger Bürger-Zeitung“ dela 25 Noembrie a. e. scrie: Cel mai bun dar de Crăciun pentru copii cu deosebire pentru băieții de ori-ce etate e de sigur „Cutia de petri de clădit patentată“ a lui Richter. Aceasta se poate căpeta în orice boltă de jocării mai mare și aceste cutii au față de cele de lemn avantajul că sînt de tot durabile; pietrele sînt în trei culori și prin aceasta îi dau clădirii un colorit de tot natural și vial. Colorile nu sînt veninoase și pietrele se pot totdeauna spăla cu săpun, încât copilul are totdeauna un material curat de joc. Ocupațiunea copiilor cu această jucărie e foarte petrecătoare și încordătoare de spirit; proiectele de clădit alăturate sînt compuse tot de ingineri buni și atât de acurat executate, încât copilul poate executa pe deplin în cele mai multe cazuri singur toată construirea; la executările mai grele e atrasă toată activitatea spirituală a copilului așa, încât copilul se poate ocupa oare întregi cu Cutia de petri de clădit patentată în un mod ce deprinde spiritul băiatului. E de recomandat cu deosebire cumpărarea pentru copii bolnăvicioși cari trebuie să șadă în casă; ei învață paciența deoarece ce jocul le procură mulțumire, și astfel nu cauzează așezinilor incomodare. Afară de aceste „Cutii de petri de clădit patentată“ a lui Richter are avantajul că materialul de joc se poate completa în fiecare an. Dacă d. e. se cumpără est-an pentru un băiat o cutie pentru 2 mărci și aceasta se păstrează până în anul următor, în alt an se poate cumpăra o cutie nouă, așa încât cu timpul se poate completa materialul de joc bogat, cu care se pot executa cele mai frumoase clădiri. „Pentru băiați numai lucru bun e de ajuns“, ear' „Cutia de petri de clădit patentată“ e cea mai bună jucărie, să li se cumpere așadar ca dar de Crăciun.

Invitare

stimatelor doamne și domnișoare române din Alba-Iulia și giur.

Adunarea doamnelor române din Alba-Iulia, convocată din inițiativa doamnei Eufemia Pipoș având în vedere că în anul viitor adunarea Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român se va ține în Alba-Iulia, având în vedere că oaspeților, cari cu ocaziunea aceasta ne vor onora cu prezența lor, trebuie să le facem timpul cât îl vor petrece în giurul nostru cât mai plăcut, au hotărît a da cu ocaziunea acelei adunări un concert împreună cu bal, al cărui venit curat va fi în folosul Asociațiunii române. Ca să putem însă satisface acestei dorințe, stimabilele doamne și domnișoare române din Alba-Iulia și giur, sînt rugate, ca înainte de toate să se îngrijească de acum de costumi naționale, în care să se presente la festivitatea menționată, ca astfel frumoasele noastre jocuri naționale „Romana“, „Hora“ etc. să-și câștige coloritul cel mai pitoresc; mai departe, cari doresc a lua instrucție în învățarea jocurilor noastre naționale, precum și cari ar avé bunăvoința de a lua parte la aranjarea concertului prin debutare ca cântărețe, pianiste, violiniste sau declamatoare, anume declamând pe „Peneș Curcanul“ de Alexandri, sau „Măretea strămoșilor“ de Sion, să binevoască până în 1 Ianuarie 1886 st. n. a se însuina la menționata doamnă presidentă, sau la subscrisa. Din încredințarea comitetului aranjator al femeilor române din Alba-Iulia.

Alba-Iulia, în 9 Decembrie 1885.

Cornelia Cîrlea n. Bașiota.

Posta ultimă.

Budapesta, 9 Decembrie n. Guvernul a decis o reformă completă a întregii organizațiunii administrative a căilor ferate de stat ungare. Căile ferate de stat ungare vor fi pe viitor conduse de patru directori independenți și supuși numai ministrului, ear' nu ca până acum de un director general.

Moscua, 9 Decembrie n. Cu privilegiul declarațiunii lui „Pester Lloyd“ că Austro-Ungaria trebuie să pretindă cu orice preț despăgubirea Sârbiei fie și afară de alianța celor trei împărați „Moskowskia Wiedomosti“ observă să nu se uite, că nu toate căte le plac politicilor maghiari pot fi de dorit Austriei însăși. Putem fi convinși, că cercuirile conducătoare mai înalte ale monarhiei Habsburgice privesc lucrurile din alt punct de vedere. Dacă în consiliul aceluia imperiu dominează un spirit politic sănătos, atunci acela trebuie înainte de toate să prețuească bunele raporturi cu Rusia.

Petersburg, 9 Decembrie n. Sârbirea de ieri a Sf. George în palatul de eamnă a decurs cu solemnitatea obicinuită. La dineu împăratul a adus toastul dintăiu pentru împăratul german drept cel mai vechiu cavalier al ordinului Sf. George.

Cattaro, 9 Decembrie n. Șese batalioane munteneșe au primit ordinul a pleca numai decât la granița Nahiei, Vasoievics.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 10 Decembrie n. (Telegr. orig.) Franția și Englitara par a fi înțelese pentru a recunoască unirea Bulgarilor.

Constantinopol, 10 Decembrie n. (Telegr. orig.) Candioții cer alipirea lor la Grecia. Cererea s'a adresat puterilor. Poarta contestează autenticitatea subscrierilor petițiunii.

Ambasada otomană din Petersburg raportează Porței că în Rusia s'a făcut o mare schimbare în favorul Bulgariei, mai cu seamă decând Austria a intervenit pentru Sârbia.

Sofia, 10 Decembrie n. (Telegr. orig.) Austria a înscințat pe guvernul bulgar că Sârbii nu vor începe ostilitățile și că conflictul se va regula în mod onorabil pentru ambele țeri pe cale diplomatică.

Londra, 9 Decembrie n. Până astăzi-seară a fost aleși: 338 liberali, 250 conservatori și 82 Parneliți. (Va să dică partidul liberal Gladstone are deja majoritatea absolută).

Paris, 10 Decembrie n. Franția a deschis noue negocieri cu România pentru încheierea convenției comerciale.

Lui „Temps“ 'i-se comunică din Sofia, că principele Bulgariei n'ar voi să pretindă dela Sârbia nici despăgubire în bani, nici cesiune de teritor, ci numai recunoașterea uniunii bulgare. După semnele de până acum însă Sârbia ar persista prelungă atitudinea ei de mai înainte.

Atena, 10 Decembrie n. Ședința camerei. Delyanis așterne un proiect de credit de o sută milioane franci pentru trebuințele armatei și ale marinei.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economic.

Starea economică a României. Cetim în „Liberalul” din Iași:

Agricultura și creșterea vitelor, nu numai pentru țara noastră, ci pentru toate țările, au fost întotdeauna izvoarele de căpetenie din care a curs adevărata bogăție pentru ele.

Voim să insistăm mai mult asupra creșterii vitelor la noi și asupra chipului cum s'ar pute înfătușa neajunsurile ce ne aduc convențiunile comerciale.

România, — ca și regiunile mărginașe dinspre răsărit, — este una dintre cele mai bogate țări în pășune. Clima este earăși destul de potrivită pentru a favoriza creșterea vitelor.

Însă sunt ani decând exportul vitelor cunute din România a devenit imposibil și de un timp îndelungat exportul porcinilor întâmpină multe dificultăți.

ori-ce sacrificiu, — se atragă în partea sa la o nouă convențiune toate avantajele de care se bucură după convențiunea încheiată sub conservatori, — eată cauza!

Dar' oare ne stă nouă în putere vre un mijloc pentru a ne pute feri de pagubele la care sântem expuși în o astfel de situațiune? — Eată o întrebare serioasă, și cu atât mai serioasă, cu cât dela ea afirmă în mare parte buna noastră stare economică, întrucât creșterea vitelor este una dintre ocupațiunile de frunte ale sătenilor noștri, rămâne să ne întrebăm, pentru ce ne-am crede pierduți cu granițele închise?

Din cauza lipsei unui debușeu cu prețuri remunerătoare, avuția în vite a scădūt într'un mod simțitor. Și cum creșterea vitelor este una dintre principalele ocupațiuni ale țărenilor noștri, natural, prin aceasta, bogăția țării a scădūt.

(Va urma.)

Târgul de râmători în Steinbruch. În 8 Decemvrie n. s'a notat: unguresci bêtrâni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 47.— cr. până 47.1/2 cr., de mijloc 47.1/2 cr. până 48.— cr., ușori — cr. până 48.— cr., de mijloc 38.— cr. până 43.— cr., ușoară 35.— cr. până 42.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesc grei — cr. până — cr., transito de mijloc 38.— cr. până 41.— cr., transito ușori 36.— cr. până 40.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 9 Decemvrie st. n. Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.20, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.20, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —

până —, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.20, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.

Sêcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.25 până 6.45. (Orđ nutreț) 60—62 Kilo fl. 5.50 până 5.95; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.—

Ovșe (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.40 până 6.70. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.85 până 5.90; de alt soi fl. 5.75 până 5.80.

Rapița fl. 10.— până 11.50; de Banat fl. 10.— până 11.50. Mălăiu (unguresc): fl. 5.— până 5.25.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.01 până 8.03 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.55 până 7.60.

Sêcara (primăvară) 69.1/10 Kilo fl. 5.56 până 5.58 Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.53 până 5.54.

Rapița (August—Septemvrie) fl. 10.89 până 10.90 Spirt (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.50.

Cursul pieței din Sibiu.

din 10 Decemvrie st. n. 1885. Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.50 vënd. 8.60 Lire turcesci 11.20 " 11.25 Imperiali 10.20 " 10.25 Ruble rusesci 1.20 " 1.21

Bursa de Budapesta

din 9 Decemvrie st. n. 1885. Renta de aur ung. 6% — " " " 4% 98.45 " " hârtie " 5% 90.10

Bursa de Viena

din 9 Decemvrie st. n. 1885. Rentă de aur ung. 6% — " " " 4% 98.75 " " hârtie " 5% 90.15

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 8 Decemvrie st. n. 1885. Renta de aur (5%) Cump. 90.1/2 vënd. 91.— " Rur. conv. (6%) 83.1/4 " 84.3/4

Cuții de petri de clădit patentate

se află în toate neguțatoriile fine de jucării pentru prețul de 70 cr. și mai sus. Cine voiesce să afle despre sistemul de întregire însemnat, acela să ceară prin o cartă de corespondență lista de prețuri bogat ilustrată dela fabrica de cuții de clădit a lui F. Ad. Richter & Cie., în Viena, I Niebelunggasse 4. Trimiterea se va face franco.

alabil din 1 Noemvrie 1885.

Table with multiple columns showing train schedules and fares between various cities like Viena, Budapesta, Arad, Teiuș, Sibiu, and Turda. Includes sub-sections for different routes and train types.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.